

ת"פ 66542/05/20 - מדינת ישראל נגד פח'רי אבו נאב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 66542-05-20 מדינת ישראל נ' אבו נאב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נתי בן חמו מפרקליטות מחוז
ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

פח'רי אבו נאב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

הנאשם

גזר דין

העובדות וטענות הצדדים

1. הנאשם, יליד 1978, הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של רכישת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין תשל"ג-1973 (להלן: **החוק**), שתי עבירות של רכישת תחמושת לפי סעיף 144(א) לחוק, החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק, החזקת תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק וירי מנשק חם במקום מגורים לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום אשר תוקן במסגרת ההסדר, בסמוך לתאריך 26.2.20 פנה הנאשם לאדם נסאר (להלן: **אדם**) וביקש לרכוש ממנו אקדח. אדם השיב לנאשם שיש ברשותו אקדח ואף שלח לו תמונה של האקדח, אך כאשר הנאשם הגיע לביתו של אדם לרכוש את האקדח השיב לו אדם שמכר כבר את האקדח לאחר, והציע לו לרכוש אקדח אחר תמורת 9,000 ₪. הנאשם ואדם נסעו יחד לביתו של אמדאן נסאר (להלן: **רמדאן**), אחיו של אדם, במחנה הפליטים שועפאט, שם אוחסן האקדח. רמדאן הוציא אקדח 9 מ"מ שעבר הסבה, אדם ורמדאן טענו את האקדח בכדורים והנאשם שילם להם 9,000 ₪ בתמורה לאקדח ו-5 כדורים והחביא את האקדח בארון בגדים בביתו. מספר ימים לאחר מכן רכש הנאשם מאדם ורמדאן 50 כדורי 9 מ"מ תמורת 1,200 ₪. מעת לעת בין התאריכים 29.2.20 - 4.3.20 ניסה אדם לשכנע את הנאשם להחליף את האקדח שרכש באחר תמורת תוספת תשלום. ביום 5.3.20 הציע אדם לנאשם להחליף את האקדח באחר תמורת תוספת של 500 ₪ ושלח לו תמונה של האקדח החדש, אך הנאשם לא היה מעוניין בכך.

נוסף על עובדות כתב האישום כמתואר הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון כי הנאשם יטען כי קנה את

האקדח לצורך הגנה עצמית והמאשימה לא תביא ראיות לסתור טענה זו, וכי מוסכם על הצדדים שהנאשם הסגיר את האקדח למשטרה במסגרת החקירה.

2. ב"כ המאשימה טען כי חלקו של הנאשם באירוע, וכי על אף שלכאורה אדם ורמזאן הם הדומיננטיים, הנאשם היה הראשון לפנות אליהם ולבקש לרכוש אקדח. הוא הוסיף כי העובדה שהנאשם ירה מספר כדורים מהאקדח מצביעה על כך שהנשק נועד לשימוש ולא לצורך אחר כגון אספנות. הטענה שהנשק נרכש לצורך הגנה עצמית מהווה לטענתו נסיבה מחמירה, שכן משתמעת ממנה כוונה לעשות שימוש בנשק, והתוצאה עלולה להיות קשה עד כדי המתת אדם.

עוד טען התובע כי התופעה של סחר בנשק, אשר חקירות המשטרה המבוצעות לאחרונה וכתבי האישום המוגשים מראים עד כמה היא נפוצה, מצביעים על כך שמדובר בתופעה, אשר פוגעת בחברה ומעמידה בסכנה את שלומם של התושבים החיים בסביבה. הפגיעה היא הן בשלומם הפיזי של התושבים והן תחושת הביטחון שלהם.

ב"כ המאשימה התייחס למגמת הפסיקה להעלאת רף הענישה בעבירות הנשק. הוא פירט את עונשי המוצא המבוקשים בהתאם להנחיות פרקליט המדינה לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, ומצא כי סכומם מגיע למתחם ענישה שבין 3-7 שנות מאסר (כאשר מתחמי מוצא אלו מתייחסים להחזקת נשק בנסיבות רגילות, בעוד שבעניינינו, על פי הנטען, המתחם אמור להיות גבוה במעט בשל השימוש בנשק). אולם במקרה זה, בשים לב גם לעונש שנגזר על רמזאן בגין חלקו באירוע (24 חודשי מאסר), ביקשה המאשימה לקבוע לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם מתחם שבין 2.5-5 שנות מאסר.

3. באשר לנאשם שבפני ביקש ב"כ המאשימה להביא בחשבון את שיתוף הפעולה מצדו בחקירה, את תרומתו בחקירתם ובהעמדתם לדין של המעורבים האחרים, ואת הסגרת הנשק, שאינה שכיחה במצבים דומים. מאידך גיסא לחובת הנאשם עבר פלילי, אם כי הרשעותיו אינן מהשנים האחרונות. לאור כל אלה ביקש לגזור את דינו של הנאשם בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה.

4. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את העובדה שהנאשם הסגיר את האקדח והבהיר כי הדבר אינו מובן מאליו ואינו שכיח במצבים דומים. הוא הוסיף כי הנאשם שיתף פעולה בחקירתו, הודה בהזדמנות הראשונה למחרת מעצרו ומיד החלו הליכים להסגרת הנשק. שיתוף הפעולה מצד הנאשם תרם גם לחקירתם של המעורבים האחרים.

לטענת הסניגור על אף שלא הובטח לנאשם דבר, היה מקום להקל עמו יותר לנוכח תרומתו ובמיוחד בשל הסגרת האקדח, אשר מנעה סכנה נוספת לציבור כתוצאה מהמשך החזקתו על ידי גורמים שאינם מורשים. אולם הנאשם לא זכה להקלה אלא ההיפך מכך, והוא הועמד לדין. לדברי הסניגור החקירה נפתחה נגד 15 מעורבים, ובסופה הוגשו כתבי אישום נגד הנאשם ושני מוכרי הנשק בלבד, כך שהנאשם ששיתף פעולה בחקירתו הוא היחיד מבין הנחקרים במצבו שהועמד לדין. הסניגור הוסיף וציין כי חלק מהעבירות המיוחסות לנאשם, כגון עבירת הירי, לא היו מגיעות כלל לידיעת המשטרה אלמלא שיתוף הפעולה המלא מצד הנאשם.

5. להמחשת החשיבות הרבה של הסגרת האקדח הפנה הסניגור לפרסומים בנוגע למצבע הסגרת נשק ללא הפללה וללא הזדהות שהתקיים בשנים האחרונות, והבהיר כי האמור שם באשר לחשיבות הסגרת הנשק להצלת חיי אדם נכון גם בעניינו של הנאשם. הוא טען שהסגרת הנשק מפחיתה את מידת האשם, ויש לקבוע מתחם מיוחד לעבירות

בשל הסגרת הנשק, ולהעביר מסר המעודד מעשה זה.

הסניגור הוסיף כי הנאשם מתגורר בכפר עקב, שהוא לטענתו מעין שטח הפקר שבו אין דין ואין דיין. ובפועל אין בו שליטה של משטרת ישראל. תחושת האיום וההפקר שיש בסביבה זו השפיעה לטענתו על הנאשם.

עוד טען הסניגור כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מצביע על כך שהוא מצוי בעולם העברייני. עברו הפלילי של הנאשם ישן והנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד ומפרנס את משפחתו. לטענת הסניגור תסקיר שירות המבחן אינו נותן ביטוי לעובדה זו, כמו גם לעובדה שהנאשם החזיר את האקדח, והפנמה ונטילת האחריות שיש באקט זה.

6. ב"כ הנאשם הוסיף כי העבירה של החזקת נשק ללא מטרה קונקרטית מצויה ברף התחתון של החומרה, וכתב האישום המתוקן כולל עבירות שבסמכות בית משפט השלום. לגבי הירי טען כי הוא לא נועד לפגוע או להפחיד איש, אלא לבחון את תקינות הנשק, שאינו נשק תקיני אלא אקדח מאולתר שעבר הסבה. הוא הדגיש כי הנאשם החזיק בנשק לתקופה קצרה, לא נגרם כל נזק ממעשי הנאשם ונמנע נזק אפשרי בעתיד.

באשר לנסיבות הנוגעות לנאשם עצמו הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן, וציין כי הנאשם גדל בנסיבות חיים קשות, נאלץ להפסיק את לימודיו ולצאת לעבוד בגיל צעיר. כיום הוא מתפקד היטב במעצר, משמש כעציר תומך ועובר טיפול.

לטענת ב"כ הנאשם פסק הדין בעניינו של השותף אינו רלוונטי שכן הוא הורשע בסחר בנשק. מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם מתחיל במספר חודשי מאסר, ושם יש למקם את הנאשם.

7. **הנאשם** עצמו הודה בכך שעשה טעות בקניית האקדח. לדבריו עשה זאת בפעם הראשונה בחייו, והבין שהדבר מסוכן. הוא הביע צער על הפגיעה במשפחתו וההרחקה מאשתו ומחמשת ילדיו.

8. **תסקיר שירות המבחן** - על פי האמור בתסקיר הנאשם נ 41, נשוי ואב לחמישה ילדים, מתגורר בענאתא החדשה. עבד כשכיר בענף הבניה הקלה אך פוטר בזמן הקורונה.

הנאשם נשר מלימודיו בגיל 6 בשל מצוקה כלכלית במשפחה, והשלים את לימודיו במאסרים קודמים שריצה. בעבר עבר עבירות וצרך סמים ואלכוהול, אך מאז התקרבו לדת ושינה את אורח חייו. לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים ואליומות, הרשעתו האחרונה מלפני כ-17 שנה. הוא בן למשפחה מרובת ילדים, אמו נפטרה בגיל 50, יחסי ההורים היו מתוחים בשל התמכרות האב להימורים.

הנאשם ייחס את רכישת הנשק לסקרנות והודה כי מדובר בטעות בשיקול דעתו. לטענתו הופעל עליו לחץ רב לרכוש את האקדח. הוא נמנע מהתייחסות מעמיקה לבחירתו.

על פי האמור בתסקיר, תפקודו של הנאשם במאסר טוב, הוא משמש כתומך ומסייע לאסירים הזקוקים לתמיכה, הדרכה והשגחה ובעלי רקע נפשי מורכב. כמו כן השתלב בתכנית תמיכה ובתכנית לסיום 12 שנות לימוד. הנאשם הביע רצון לרכוש השכלה ולנהל אורח חיים נורמטיבי. בצד זאת התרשמה קצינת המבחן מגורמי סיכון בקושי לבחון את מעשיו ונטיה למזעור המשמעות וההשלכה שלהם. קצינת המבחן המליצה על עונש מאסר בפועל ומאסר על

תנאי.

מתחם העונש ההולם

9. כלי נשק הוא חפץ מסוכן, שהשימוש העיקרי בו הוא לצורך המתת אדם, גרימת פגיעה גופנית חמורה לאדם או איום בפגיעה כזו. אין צורך להכביר מילים באשר לסכנה הנשקפת מסחר והחזקה של כלי נשק על ידי מי שאינם מורשים לכך, שלא למטרות ראויות, כגון הגנה על בטחון המדינה או על שלום אזרחיה.

10. מזה שנים שפסיקת בית המשפט העליון, ויתר הערכאות בעקבותיה, עומדת על הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק, כאשר הכלל הוא שבגין עבירות אלו העונש הראוי הוא בדרך כלל מאסר בפועל. בית המשפט עמד על הסכנה הנשקפת מהימצאות כלי נשק בידי גורמים שאינם מורשים, במיוחד כאלה העלולים לעשות בו שימוש, ולפיכך על הצורך בהעלאת רף הענישה בעבירות הנשק לסוגיהן. כך, לדוגמא, נקבע בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (5.11.19) כי

"...לעיתים מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט להורות על החמרה בענישה על מנת לקדם ולהגן על הערכים אשר ביסודה, ובכך לבלום את הנפילות של עבירות מסוימות והפכות ל'מכת מדינה', ולתבטיט ולחומרה שישלייחסלהן" (פסקה 15 לפסק הדין).

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה ...

על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת" (פסקה 16 לפסק הדין).

וכן:

"בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה השימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך" (פסקה 17 לפסק הדין).

"הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור" (פסקה 17 לפסק הדין).

11. החומרה הרבה שבעבירות הנשק, הצורך להחמיר בענישה והכלל של הטלת עונשי מאסר בפועל בדרך כלל עלו בפסקי דין רבים נוספים, ביניהם ע"פ 2251/11 ג'מאל נפעה נ' מדינת ישראל (4.12.11); ע"פ 6989/13 חנא פרח נ' מדינת ישראל (25.2.14), ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן.

12. באשר לענישה הנוהגת, עינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם ובפסיקה נוספת. אפרט חלק פסקי הדין:

· ע"פ 1505/14 **אחמד לידאוי נ' מדינת ישראל** (4.11.14) - המערער החזיק בביתו אקדח חשוד כגנוב כשהוא טעון, ללא רשיון להחזקת נשק. על פי העובדות בכתב אישום מתוקן בו הודה קיבל את האקדח ובו מחסנית מלאה בכדורים ובמועד אחר קיבל כדורים נוספים. נקבע מתחם הנע בין 7-24 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המערער הופחת מ-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בשל גילו (כבן 60), עברו הפלילי שאינו מכביד, מצבו הבריאותי, הודאתו ונטילת האחריות והראיות על תרומתו לציבור.

· ת"פ (מחוזי י-ם) 52515-03-20 **מדינת ישראל נ' מורשד סנדוקה** (19.10.20) - נאשם 2 הורשע בעבירה של החזקת נשק, תת מקלע מאולתר ברכבו. נקבע מתחם של 7-20 חודשי מאסר, והנאשם, צעיר נורמטיבי, נדון ל-7 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

· ת"פ (מחוזי י-ם) 35512-06-17 **מדינת ישראל נ' אל-קעקע בכיראת** (7.3.19) - נאשם 2 הודה והורשע בשתי עבירות החזקת נשק, בכך שהסליק מתחת למבנה קרוואן המצוי בבית ספר רובה סער מסוג M16 וכן אקדח חצי אוטומטי. נקבע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר, והנאשם, בעל עבר פלילי מינורי שאינו רלוונטי, נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· ת"פ (מחוזי י-ם) 51523-10-17 **מדינת ישראל נ' איאד בלזמית** (2.5.18) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של רכישת נשק ואביזר נשק, ונשיאה והובלת נשק, תת מקלע מסוג סקורפיון ומחסנית תואמת שרכש בחברון תמורת 20,000 ₪. הנאשם, צעיר נורמטיבי בן 22, טען שרכש את הנשק לשימוש ראוותני באירועים משפחתיים. נקבע מתחם הנע בין 9-24 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· ת"פ (מחוזי י-ם) 62597-10-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.1.19) - הנאשם הורשע בנשיאת והובלת נשק - אקדח, מחסנית וכדורים, מביתו שבלקיה אל מחוץ ליישוב. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי מינורי כנער. נקבע מתחם ענישה בין 6-30 חודשי מאסר, ועל הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

· ת"פ (מחוזי י-ם) 42291-02-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד דיסי** (2.12.18) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של רכישת נשק וזוכה מעבירה של עסקה בנשק. מדובר בנשק אוטומטי קצר מסוג M16 שנרכש תמורת 64,000 ₪. בהמשך רכש הנאשם רובה סער מסוג M4 תמורת 85,000 ₪, תוך שהוא מחזיר את הנשק שרכש קודם לכן ומזוכה על התשלום ששילם תמורתו, ומאוחר יותר חזרה העסקה למצבה הראשון, כאשר הנאשם קיבל לידיו את הנשק מסוג M16 ואת הפרש התשלום, והחזיר את ה-M4. גם במקרה זה הועלתה טענה בדבר בעדר אכיפה בכפר עקב, ובהכרעת הדין נקבע כי על אף שהאכיפה במקום אכן מוגבלת, אין הדבר מקים טענה של הגנה מן הצדק, צורך או הגנה עצמית. נקבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר בפועל לשני האירועים. הנאשם, בן 27, נורמטיבי ובעל עבר נקי, נדון ל-13 חודשי

מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· עפ"ג (חי') 43957-03-19 **מדינת ישראל נ' אחמד ג'מאחנה** (11.4.19) - המשיב נסע במושב האחורי ברכב, כשעל רצפת המושב האחורי נמצא אקדח מוסלק בתוך מגבת, ובדלת תא הנהג החזיק מחסנית לאקדח עם 9 כדורים "חיים". תסקיר שהוגש בעניינו היה אמביוולנטי, אך המשיב השתלב בהליך טיפולי ובסופו של דבר ההמלצה היתה חיובית. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה שבין 7-24 חודשי מאסר, אך בשל הנסיבות החיוביות וגילו הצעיר החליט בית המשפט לסטות לקולא מהמתחם והטיל עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בערעור החולט ברוב דעות להחמיר בעונשו של הנאשם, כך שתקופת עבודות השירות הוארכה ל-9 חודשים וכן הוטל עליו קנס בסך 15,000 ₪. דעת המיעוט סברה שיש לגזור על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל.

· עפ"ג (נצ') 37217-03-19 **עבדאללה ג'ואברה נ' מדינת ישראל** (25.11.19) - המערער החזיק בביתו אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית עם כדורים. בבית משפט השלום נקבע מתחם שבין 6-24 חודשי מאסר והמערער נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הערעור נדחה, תוך התייחסות גם לטענה לפיה הפסיקה הנוהגת המבטאת רמת ענישה נמוכה יותר, ונקבע כי הפסיקה הכירה בצורך להעלות את רמת הענישה בכל קשת עבירות הנשק.

· עפ"ג (י-ם) 26254-06-17 **מאהר אבו זיאד נ' מדינת ישראל** (29.10.17) - המערער הודה והורשע בהחזקת נשק מאולתר מסוג קרל גוסטב, מחסנית וכדורי 9 מ"מ אותם רכש והסתיר בביתו במקומות מסתור. הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בערעור הופחת עונשו ל-6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, בהתחשב בהודאתו ועברו הנקי, גילו (52), תפקודו והעובדה שמדובר בנשק מאולתר ושהמערער לא נשא את הנשק, הובילו או סחר בו.

13. בעניינו, יש להביא בחשבון גם את גזר דינו של מי שמכר לנאשם את הנשק, רמזאן. בת"פ 66430-05-20 **מדינת ישראל נ' רמזאן נסאר** (15.11.20) בבית משפט זה, המהווה מעין תמונת ראי של התיק שבפני, הורשע רמזאן בסחר בנשק. נקבע מתחם של 20-40 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס. הנאשם ערער על גזר הדין לבית המשפט העליון.

14. במקרה זה, הנאשם רכש נשק, ולאחר מכן כדורים נוספים, כשכל אחד מהאירועים מהווה עבירה. הוא אף עשה שימוש בנשק וירה בו, אם כי לא במטרה לפגוע או לאיים בפגיעה באדם אחר. לטענת הנאשם הרכישה נעשתה לצורך הגנה עצמית, אולם הטענה של הגנה עצמית מניחה שהנשק נועד לשימוש מסוים, ולפיכך איננה נסיבה מקלה.

עם זאת, לא נטען לשימוש קונקרטי שנעשה או אמור היה להיעשות בנשק. ההחזקה היתה לתקופה קצרה של מספר חודשים קטן. מדובר בנשק מאולתר ולא תקני, כך שניתן להניח שיכולות הירי שלו לא היו משופרות.

הסניגור הדגיש בטיעונו את העובדה שהנאשם "הסגיר" את הנשק, ואני שותפה לעמדתו שמדובר בנסיבה מהותית שיש לייחס לה משקל של ממש בענישה, על מנת לצמצם את הסכנה שבהימצאות כלי נשק בידיים בלתי רצויות.

15. לנוכח כל האמור אני קובעת מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל.

העונש ההולם במקרה זה

16. הנאשם יליד 1978, נשוי ואב לחמישה ילדים. לחובתו הרשעות קודמות רלוונטיות אך ישנות, ולפיכך משקלן מוגבל. על אף תנאי החיים הקשים בילדותו, והעובדה שנאלץ לסייע לפרנסת המשפחה מגיל צעיר מאד, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, הצליח לרכוש השכלה והוא ממשיך בכך בתקופת מעצרו הנוכחי. הנאשם הוא המפרנס היחיד של משפחתו.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה ובכך סייע לקיומן של ראיות נגד מוכרי הנשק. כמו כן הוא מסר למשטרה מרצונו את הנשק שהחזיק, ובכך תרם להפחתת הסכנה הנשקפת מהימצאותו של נשק בידי גורמים בלתי מורשים.

כאמור, מוכר הנשק לנאשם, רמאדן, נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל. עניינו של אדם טרם הסתיים. נחקרים אחרים בעבירות דומות לא הועמדו כלל לדין.

17. לנוכח כל האמור אני סבורה שיש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים אלו:

1. מאסר בפועל ל-10 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת נשק.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, במעמד ב"כ הצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.